

[Arne Melchior]

På en måde forstår jeg godt socialministerens måde at svare på. På den anden side er det jo et emne, der beskæftiger offentligheden meget, og som socialministeren selv har lagt vægt på at få offentligheden til at tale om. Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål. Jeg har på hylden derhenne taget Gyldendals tobindsleksikon, hvori der findes en definition på arbejderklassen. Den er kort, og med sin overlegne intelligens vil socialministeren hurtigt kunne sige ja eller nej til mit spørgsmål, når hun hører definitionen.

Dette leksikon definerer arbejderklassen på denne måde: »Den del af en befolkning, der erhverver sin indkomst ved at arbejde manuelt for andre under en løs ansættelsesform.« Jeg kan godt lige gentage det for en ordens skyld: »Den del af en befolkning, der erhverver sin indkomst ved at arbejde manuelt for andre under en løs ansættelsesform.« Jeg vil gerne spørge socialministeren, om det er en definition på begrebet »arbejderklasse«, som dækker det, socialministeren selv tænker på, når hun benytter dette udtryk. Personlig mener jeg, at det er en ubrugelig definition, for hvad er »at arbejde manuelt«, og hvad er »en løs ansættelsesform«? Jeg mener ikke, det er muligt for andre, end ikke for socialministeren, at give en brugbar definition som andet end én blandt mange andre mulige på begrebet »arbejderklasse«.

Poulsgaard (FP):

Socialministeren har ved mange lejligheder i skrift, tale og også her i folketinget ikke ligefrem udvist den største respekt for folketinget. Det er noget, der skal gøres i en håndvendning, det er noget andenklassens arbejde. Derfor forsøger ministeren at komme meget, meget let om ved det spørgsmål, der blev stillet her.

Det spørgsmål, hr. Nymann har rejst, er meget, meget interessant. Nu er ministeren jo meget privilegeret i den forstand, at ministeren kun tager de møder, der rigtig er »go« i, og hun tager gerne til udlandet og holder nogle store taler, men hun tager søreme ikke ud i alle forsamlingshuse og holder taler, som vi andre må det.

Jeg har mange gange sagt til ministeren, at jeg beundrer ministeren for, at hun kan tænke nye tanker, og det skal hun have lov til. Det er godt, vi har nogle få mennesker, der

kan tænke nye tanker. Men når ministeren begynder at snakke om arbejderklassen, vil jeg gerne have ministeren med mig ud til de forsamlingshuse, hvor jeg står på talerstolen. Der er ministeren den mest omdiskuterede person i dette land, og ministeren har formået at så en utryghed, der er fuldstændig fantastisk. Så sent som i går fik jeg stillet et spørgsmål, og det er et spørgsmål, jeg har lyst til at gentage her: en husmand og hans kone, der har slidt og slæbt hele deres liv, har solgt den ejendom, de ved fælles hjælp har opbygget, og er flyttet ind i et købt hus, og nu frygter de ministerens socialindkomst, fase 2. Tilhører husmanden og hans kone arbejderklassen? Ja eller nej, fru minister?

Nymann (FP):

Jeg er bange for, at socialministeren opfattede mit spørgsmål som en næsvished. Det var det ikke. Jeg har med stor glæde læst hendes taler, og jeg beundrer hende meget for hendes kreativitet. Men selv om jeg har læst dem flere gange, er jeg altså stadig væk slået af disse ting: hvad mener ministeren? Det er da muligt, at man ved at drage ad lange akademiske veje kan finde på en eller anden slutning, men en ganske normal slutning har jeg ikke kunnet finde på. Derfor vil jeg stadig væk bede ministeren, om hun ikke godt på en eller anden måde – jeg ved, ministeren kan; der er ingen, der kan bedre end ministeren – kan forklare, hvad arbejderklassen er. Men jeg forstår, at ministeren vil ikke.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Allerførst skal jeg sige til hr. Arne Melchior, at det selvfølgelig er en mulig definition, sådan som hr. Arne Melchior selv var inde på det. Hr. Arne Melchior har ret i, at der kan gives mange definitioner. Den, jeg har anvendt i talen i Oslo, er bredere end den formulering, der ligger i Gyldendals leksikon.

Hr. Poulsgaard mente, at fordi jeg svarede, som jeg gjorde på dette spørgsmål, udviste jeg ikke tilstrækkelig respekt for folketinget. Så må jeg sige til hr. Poulsgaard, at jeg synes egentlig, at mange af de spørgsmål, der bliver stillet af fremskridtspartiet, er tegn på manglende respekt for folketinget, og ikke de svar, der bliver afgivet.